

uden at ogsaa dets Udgiftsside har faaet en vis Reduktion, og naar vi saa ere komne til selve Finantsloven, har i alt Fald den praktiske Erfaring været den, at Regnskabet atter viste et gunstigere Resultat end Finantsloven. Naar Alt kommer til Alt, er det saaledes dog ikke usandsynligt, at ogsaa Statsregnskabet for 1880—81 vil komme til at ende med et stort Overskud. Men jeg maa dog tilstaa, at jeg vilde have ønsket, at allerede Finantslovsforlaget var blevet os forelagt med et mindre Rasseoverskud, og det forekommer mig, at Ministeriet ikke har handlet ganske klogt ved at lade Finantsloven have den Stikelse, den har faaet. Den ærede Finantsminister har udeladt Dyrtidstillæget til Embedsmændene, fordi der er forelagt os en Række Lønningslove, som indeholder en varig Forøgelse af Lønningerne, og fordi han hengiver sig til den sikre Forventning, at Riksdagen i indværende Samling vil give disse Lønningslove endelig Vedtagelse og saaledes komme til at stryge Dyrtidstillæget. Ja, det vil ogsaa være mit Haab, og jeg vilde betragte det som et meget ønskeligt Varsel for Fremtiden, om disse Lønningslove kunde efter kun een Sessions Behandling blive endelig færdige; men det forekommer mig dog, at Regjeringen vilde have handlet ulige rigtigere i at have det Bestaaendes Ret overfor usikre Muligheder i Fremtiden ved at bevare Dyrtidstillæget. Thi hvis Lønningslovene ikke vedtages, er det ganske sikkert ikke Regjeringens Mening, at dermed Dyrtidstillæget skal bortfalde (Stemmer: Jo!). Ja, hvad de ærede Medlemmer, der sige mig imod, kunne mene, er Et — de ere ikke i Regjeringen, ialtsald ikke endnu —; hvad Regjeringen angaar, tror jeg, som sagt, at jeg tør gaa ud fra som givet, at den ikke anser det som muligt, hvis Lønningslovene ikke vedtages, at undvære Dyrtidstillæget. Under disse Omstændigheder forekommer det mig, som sagt, at det vilde have været korrektere at bevare den bestaaende Tilstand, hvilken er en Finantslov med Dyrtidstillæg. Hvis man ikke vilde det, burde man dog i alt Fald have gennemført paa de forskjellige Konti de Lønningsforbedringer, som Lønningslovene ville bevirke. Li denne Fremgangsmaade frembyder visse praktiske Vanskeligheder, føler jeg meget tydelig, og den ærede Finantsminister sagde os jo tilmed forleden, at man ikke engang var helt færdig med Lønningslovene. Det vilde altsaa være vanskeligt at gaa denne Vej; men kunde man ikke det, vilde jeg meget have foretrukket, at man vilde have beværet Dyrtidstillæget paa den Plads, det hidtil har haft, hvad enten man vilde have opført det med 625,000 Kr., som var Ministeriets principale Forslag ifjor, eller med det Beløb, som det ved forskjellige Befræbelse her lykkedes at nedsette det til paa den endelige Finantslov, og som Ministeriet subsidiært modtog. Det forekommer mig, at der var saa meget større Opfordring til at gaa

den Vej, som Ministeriet for et andet Dyrtidstillægs Vedkommende er gaaet saaledes frem, nemlig med Hensyn til det midlertidige Tilleg til Skolelærerne. Dette fremtræder fremdeles med de 300,000 Kr., og det, uagtet der er fremlagt en Skolelov, som blandt Andet ogsaa gaar ud paa en særlig Forbedring af Lærernes Lønningsvilkår. Skulde altsaa Embedsmændenes Dyrtidstillæg holdes ude, burde Tillegget til Skolelærerne ogsaa ubelades; og skulde Tillegget til Skolelærerne blive staaende, burde tillige Embedsmændenes Dyrtidstillæg bevares, saa at jeg tror ikke, at det er rigtigt heldigt, at man har ubeladt dette. Jeg forstaar meget godt, at dette antyder ingen Forandring i Realiteten; men jeg tror, at det taktisk er mindre klogt af Regjeringen at have fremlagt et Finantslovsforlag, i hvilket denne Post, Dyrtidstillæget til Embedsmændene, er forsvunden, uden at den har faaet sit Ækvivalent i Lønningsberegningen. Ligeledes tilstaa jeg, at jeg ikke anser det for heldigt, at Finantslovsforlaget opfører Universitetets Underbalance med den Bemærkning, at den bliver at afholde af Kapitalformuen. Jeg har ganske vist læst Anmærkningerne, og jeg behøvede ikke at læse Anmærkningerne for at vide, at det ikke er Meningen, at det skal komme saaledes frem i den endelige Finantslov. Tanken er nu at søge for Møor tilveiebragt en endelig Ordning af Universitetets Stilling, og jeg haaber, at det maa lykkes den høitærede Minister at sætte en saadan Reform igjennem; men jeg vilde have anset det for heldigt, om den høitærede Kultusminister havde for sit Vedkommende allerede nu givet sin Anskuelse Udtryk paa Finantsloven, medens der nu i Finantsloven er kommet til at staa Noget, som Ministeren ikke synes om, og det synes jeg er for stort et Offer, den ærede Minister derved har bragt. Jeg vilde have foretrukket, som sagt, hvis han paa dette Sted havde sagt Et eller Andet, hvorved det dog ialtsald blev udtalt, at han under ingen Omstændigheder vilde synes om det, han nu selv har foreslaaet.

Der er en Mangfoldighed af enkelte Punkter paa Finantsloven, hvorom der kunde være større eller mindre Opfordring til her at tale. Om mange af dem vil der imidlertid blive Leilighed til under kommende Forhandlingler at yttre, hvad man har paa Hjerte. Lønningslovene vilde jo saaledes give Anledning til en lang og mere eller mindre omfattende Forhandling om den hele Indretning af vort Embedsvæsen osv. Vi vilde atter faae Forsvarslovene forelagte og da faae Leilighed til at drøfte denne Side af vort Budget, og saaledes vil der kunne ventes Rækker af Love, som mere passende kunne give Anledning til de Bemærkninger, man maatte have paa Hjerte, selv om man maatte kunne finde en og anden Sags i Finantsloven som Tilknytning derfor; men der er dog enkelte Punkter i Finantslovsforlaget, som jeg ønsker at fremdrage, navnlig vedrørende Post- og Telegrafvæsenet, fordi